

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/133/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7817204927
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Popovičová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7817204927.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Popovičovej a členiek senátu JUDr. Viery Bodnárovej a JUDr. Táne Veščičíkovej v spore žalobcu: K. S., Y.. XX.XX.XXXX, E. G. Š., Š. XXX, zastúpeného JUDr. Viktoriou Kerekešovou, advokátkou so sídlom v Rožňave, Šafárikova 71 proti žalovanému: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom v Bratislave, Karadžičova 2, IČO: 47 258 713, zastúpená SOUKENÍK-ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Šoltésovej 14, IČO: 36 862 711, o zaplatenie 2.829,50 eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 25.10.2017 č.k. 10Csp/58/2017-184 takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok vo vyhovujúcom výroku a vo výroku o trovách konania a vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Rožňava (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 2.829,50 eur s príslušenstvom bližšie špecifikovaným vo výroku rozsudku, to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti ohľadom úrokov z omeškania žalobu zamietol. Priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania vo výške 100%.

2. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní a po právnom posúdení veci v zmysle § 52 ods. 1, § 53 ods. 5, § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, čl. 3 ods. 1, 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS, § 4 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch uzavrel, že nárok žalobcu je preukázaný čo do výšky 2.829,50 eur s 5,05% ročným úrokom z omeškania z 13.6.2017 do zaplatenia, preto žalobe v tejto časti vyhovel a v zostávajúcej časti ohľadne úrokov z omeškania žalobu zamietol.

3. Pri svojich úvahách o opodstatnenosti nároku žalobcu vychádzal z tej skutočnosti, že zmluvné strany uzavreli medzi sebou zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru dňa 20.12.2008, ktorá je zmluvou spotrebiteľskou a neriadi sa režimom Obchodného zákonníka.

4. Zistil, že v uzavretej zmluve neboli uvedené náležitosti v zmysle § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z.z., nakoľko v nej nebola uvedená ročná úroková sadzba, výpočet, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, RPMN a priemerná RPMN. Z tohto dôvodu je daná zmluva v zmysle § 4 ods. 3 zák. č. 258/2001 Z.z. bezúročná a bez poplatkov. Žalovaný tak mal nárok na vrátenie (len) poskytnutej sumy revolvingového úveru vo výške 1.700,00 eur. Všetky ostatné platby, ktoré žalovaný prijal, boli prijaté bez právneho dôvodu a preto na jeho strane vzniklo bezdôvodné obohatenie.

5. Nakoľko sa žalovaný na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil vo výške 2.829,50 eur, na zaplatenie tejto sumy zaviazal žalovaného v prospech žalobcu titulom bezdôvodného obohatenia v súlade s § 451 ods. 1, 2 a § 456 Občianskeho zákonníka. Spolu s istinou zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi aj úroky z omeškania od 13.6.2017 do zaplatenia, teda odo dňa nasledujúceho potom, ako bola žaloba doručená žalovanému dňa 12.6.2017. Žalobca totiž nepreukázal, že by pred podaním žaloby vyzval žalovaného

na vydanie bezdôvodného obohatenia. V zostávajúcej časti preto nárok žalobcu na úroky z omeškania zamietol.

6. K námietke premlčania nároku žalobcu, ktorú vzniesol žalovaný v priebehu konania uviedol, že pri práve na vydanie z bezdôvodného obohatenia plynie jednak subjektívna 2-ročná premlčacia doba odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil a objektívna 3-ročná premlčacia doba, ktorá plynie odo dňa, keď došlo k bezdôvodnému obohateniu, resp. 10-ročná pri úmyselnom bezdôvodnom obohatení. V danom prípade podľa názoru súdu prvej inštancie je potrebné aplikovať 10-ročnú premlčaciu dobu, pretože bezdôvodné obohatenie žalovaného považoval za úmyselné. Žalovaný má dlhodobu v predmete činnosti ako nebankový subjekt poskytovanie úverov a jeho povinnosťou bolo poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov. Preto, ak žalovaný v zmluve o úvere neuviedol všetky podstatné náležitosti tak, ako má na mysli zákon č. 258/2001 Z.z., týmto svojim konaním obchádzal zákon a toto sa nedá hodnotiť inak, ako úmyselné konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu. Žalobca sa o bezdôvodnom obohatení dozvedel v októbri 2016, keď podával inú žalobu a splnomocnil svoju zástupkyňu na zastupovanie v tomto konaní. Nakoľko ide o bezdôvodné obohatenie získané úmyselne, nakoľko žalovaný je nebankovým subjektom pôsobiacim na finančnom trhu v Slovenskej republike a musí si byť vedomý toho, aké právne predpisy regulujú jeho činnosť, jeho konanie je nepochybne úmyselným porušením zákona. Navyše spoločnosť Cetelem Slovensko a.s. zneužíva svoje právo ako veriteľ, viackrát v priebehu rokov boli judikované všetkými súdmi rôznych stupňov porušenia práv spotrebiteľov. Preto vychádzal z 10-ročnej objektívnej premlčacej doby, kde úmysly spoločnosť Cetelem Slovensko a.s. obohacovať sa na úkor spotrebiteľov sú zrejmé aj z judikovaných rozhodnutí a využívaní neprijateľných zmluvných podmienok. Žaloba bola podaná v rámci premlčacej subjektívnej 2-ročnej lehoty.

7. O trovách konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1, 2 C.s.p. a úspešnému žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania voči neúspešnému žalovanému.

8. Proti tomuto rozsudku, a to voči jeho vyhovujúcej časti v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ C.s.p. a odvolaciemu súdu navrhol, aby rozsudok vo vyhovujúcom výroku zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alebo aby rozsudok v napadnutom výroku zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne. Uplatnil náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania. V dôvodoch odvolania nesúhlasil s názorom súdu prvej inštancie, že v danom prípade bolo potrebné pre skúmanie otázky premlčania nároku žalobcu uplatňovať 10-ročnú objektívnu premlčaciu dobu. V tej súvislosti poukázal na iné rozhodnutia krajských súdov a uviedol, že dôkazné bremeno o preukázaní, že žalovaný konal s úmyslom obohatiť sa na úkor žalobcu spočíva na žalobcovi a tento dôkazné bremeno v tomto smere neunesol. Žalovaný nekonal vo vzťahu k žalobcovi s úmyslom sa na jeho úkor bezdôvodne obohatiť a ani nebol s týmto následkom uzročený. Mal za to, že zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej poskytol žalobcovi úver zmluvu uzatvoril v súlade s v tom čase platnými právnymi predpismi. Poukázal na to, že žalobca uzavrel so žalovaným zmluvu 20.12.2008 a žalobu na vydanie bezdôvodného obohatenia podal 13.4.2017. Z toho vyplýva, že objektívne 3-ročná premlčacia doba uplynula. Pokiaľ ide o začiatok plynutia premlčacej doby, tá podľa názoru žalovaného plynie samostatne pre každé čiastkové plnenie a počítá sa od pripísania jednotlivých platieb na účet žalovaného. Preto mal súd prvej inštancie žalobu z dôvodu, že nárok je premlčaný, zamietnuť.

9. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol potvrdiť rozsudok v napadnutej časti ako vecne správny, stotožnil sa s názorom súdu prvej inštancie, že v danom prípade mala byť použitá 10-ročná objektívna premlčacia doba z dôvodov uvedených v napadnutom rozsudku.

10. Žalovaný vo svojej reakcii na vyjadrenie žalobcu zotrval na svojej odvolacej argumentácii.

11. Žalobca v reakcii na vyjadrenie žalovaného poukázal na úmyselné použitie nekalých praktík zo strany žalovaného v uzavretej zmluve, o čom svedčí aj vedomosť o prijatí rozhodnutí Slovenskej obchodnej inšpekcie zo dňa 10.9.2012, ktorým bolo konštatované porušenie povinností uvedených v § 4 ods. 2 písm. b/ v nadväznosti na § 3 ods. 3 a § 4 ods. 4 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, za čo správny orgán uložil právnomu predchodcovi žalovaného peňažnú pokutu vo výške 9.000,00 eur.

12. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalovaného v zmysle ust. § 385 ods. 1 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) v rozsahu danom v ust. § 379 a § 380 C.s.p. z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je opodstatnené.

13. Súd prvej inštancie v dôsledku nesprávnej aplikácie zákonného ustanovenia ohľadom posúdenia premlčania nároku žalobcu nezameral dokazovanie na zistenie relevantných skutočností a z vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým a právnym záverom o tom, že nárok žalobcu nie je premlčaný, v dôsledku čoho je jeho rozhodnutie nezákonné a predčasné.

14. Z dôvodu vznesenia námietky premlčania zo strany žalovaného sa súd prvej inštancie zaoberal otázkou, či nárok žalobcu možno považovať za premlčaný. Aplikáciou ust. § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka dospel k záveru, že nárok žalobcu nie je premlčaný, nakoľko v danom prípade ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, ktoré sa premlčuje za 10 rokov odo dňa, keď k nemu došlo. Svoj záver o tom, že žalovaný sa úmyselne obohatil na úkor žalobcu tým, že v zmluve neuviedol podstatné náležitosti vyžadované zákonom, vyvodil z toho, že žalovaný má dlhodobu v predmete činnosti ako nebankový subjekt poskytovanie úverov a jej povinnosťou bolo poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov.

15. Podľa názoru odvolacieho súdu samotná skutočnosť, že na strane žalovaného ide o profesionálny podnikateľský subjekt v postavení nebankového subjektu v oblasti poskytovania úverov, nemôže bez ďalšieho zakladať nepriamy úmysel nebankového subjektu (veriteľa) bezdôvodne sa na úkor žalobcu obohatiť. Ani skutočnosť, že žalovaný neuviedol do úverovej zmluvy všetky zákonom predpísané údaje, nemožno považovať za úmyselné konanie z jeho strany, nakoľko takéto konanie je zo zákona sankcionované tým, že zmluva sa stáva bezúročnou a bezpoplatkovou. V tej súvislosti sa možno len stotožniť s odvolacou námietkou žalovaného, že dôkazné bremeno o preukázaní úmyslu zo strany žalovaného na úkor žalobcu sa bezdôvodne obohatiť spočíva na žalobcovi.

16. Odvolací súd nepovažuje za správne úvahy súdu prvej inštancie, ktorý začiatok plynutia premlčacej doby viazal na skutočnosť, kedy podal žalobca „inú žalobu a splnomocnil svoju zástupkyňu na zastupovanie v tomto konaní“. Predovšetkým je potrebné uviesť, že súd prvej inštancie nevysvetlil, o akú žalobu malo ísť a ako táto skutočnosť ovplyvnila začiatok plynutia premlčacej doby.

17. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd v súlade s § 389 ods. 1 písm. c/ C.s.p. zrušil rozsudok v napadnutej časti a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

18. Úlohou súdu prvej inštancie bude opätovne sa zaoberať otázkou premlčania nároku žalobcu s tým, že bude vychádzať z právneho názoru vysloveného odvolacím súdom v tomto uznesení. V tej súvislosti sa bude potrebné vyporiadať aj s námietkou žalovaného o tom, že začiatok plynutia premlčacej doby je určený okamihom, keď došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia a že v tomto prípade premlčacia doba plynula samostatne pre každé čiastkové plnenie a mala sa počítat' od pripísania jednotlivých platieb (úhrad splátok) na účet žalovaného.

19. Pri novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie opätovne aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

20. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).